

IX Ka 678/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Barbara Plewińska

Sędziowie: S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

S.O. Marzena Polak

Protokolant stażysta Mateusz Holc

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum – Zachód w T. Sylwia Czarnecka

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017r.

sprawy **T. G.** oskarżonego z art. 291§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 11 lipca 2017 r., **sygn. akt II K 1067/16**

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w pkt 1 wyroku – w zakresie opisu czynu przypisanego oskarżonemu:

a/. w miejsce ustalenia o ukryciu motocykla przyjmuje, że oskarżony nabył motocykl;

b/. przyjmuje, że miejscem popełnienia przestępstwa była B.,

c/. przyjmuje, że wartość motocykla w chwili zakupu wynosiła około 6.000 zł,

2. uchyla pkt 3.;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. obciąża oskarżonego kosztami sądowymi powstałymi w postępowaniu odwoławczym, w tym opłatą w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) złotych;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz P. K. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oskarżycielki posiłkowej w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 678/17

UZASADNIENIE

T. G. został oskarżony o to, że w okresie od dnia 2 lipca 2016 roku do dnia 20 września 2016 roku (w bliżej nieokreślonym czasie) w miejscowości (...) ukrył motocykl marki (...) o nr rej. (...) rok produkcji 2000, o wartości około 10.000 zł wiedząc, że rzecz ta pochodzi z przestępstwa, działając na szkodę pokrzywdzonej P. K., **tj. o czyn z art. 291 § 1 kk.**

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2017r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu, sygn. akt II K 1067/16 oskarżonego uznał za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest występku z art. 291§1 kk i za to na mocy tego przepisu po zastosowaniu art. 37a kk wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 10 zł. Nadto, na mocy art. 63§1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania od dnia 29.09.2016 r. godz. 15:15 do dnia 30.09.2016 r. godz. 12:10 przyjmując, że jest on równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny. Na mocy art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonego T. G. do zapłaty na rzecz P. K. kwoty 3.770 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21.09.2016 r. do dnia zapłaty tytułem częściowego naprawienia szkody. Ponadto zasądził od oskarżonego T. G. na rzecz pokrzywdzonej P. K. kwotę 504 zł + VAT tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Orzekając o kosztach, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem opłaty i obciążył go kosztami postępowania w kwocie 370 zł.

Wyrok ten **w całości na korzyść oskarżonego zaskarżył obrońca oskarżonego**, zarzucając:

1. obrazę przepisu postępowania, tj. art. 413§2 pkt 1 kpk polegającą na błędnym wskazaniu w opisie czynu, że oskarżony „w okresie od 2 lipca 2016 roku do dnia 20 września 2016r. w miejscowości A. ukrył motocykl marki (...) o nr rej. (...) rok produkcji 2000, o wartości około 10.000” podczas gdy z materiałów sprawy oraz uzasadnienia wyroku nie wynika, że faktycznie motocykl pochodzący z kradzieży poza jego nabycie, był przez oskarżonego ukrywany – co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem wskazane braki powodują, że tak opisany czyn nie wypełnia znamion wskazanego w nim przestępstwa, a ponadto nie wskazuje należycie ustalonej wartości motocykla, czyniąc wyrok wadliwym;

2. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia i polegający na mylnym przyjęciu, iż oskarżony ukrywał motocykl w swoim miejscu zamieszkania, podczas gdy z materiałów sprawy i uzasadnienia wyroku nie wynika, aby poza nabyciem przez oskarżonego pojazdu pochodzącego z kradzieży, Sąd poczynił jakiegokolwiek ustalenia faktyczne co do tego czy oskarżony miał świadomość i wolę albo co najmniej godził się, że takiej pomocy do ukrycia motocykla, swoim zachowaniem udzielił;

3. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegający na mylnym uznaniu, że oskarżony miał świadomość tego, iż rzecz opisana w akcie oskarżenia pochodziła z czynu zabronionego, a w konsekwencji przyjęcie, że oskarżony swoim zachowaniem dopuścił się umyślnego przestępstwa paserstwa, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego, prowadzi o wniosku, że zachowanie oskarżonego polegające wyłącznie na nabyciu tego pojazdu wypełniło co najwyżej znamiona występku z art. 292§1 kk;

z ostrożności procesowej:

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na braku ustaleń w przedmiocie wartości motocykla (...) o nr rej. (...) rok produkcji 2000, jak również wartości uszkodzeń tego pojazdu, co skutkowało mylnym zobowiązaniu oskarżonego do naprawienia szkody w kwocie 3.770 zł.

W związku z powyższym obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uznanie, iż czyn oskarżonego wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 292§1 kk i na podstawie art. 66§1 kk warunkowe umorzenie postępowania na okres próby jednego roku ewentualnie o uchylenie rozstrzygnięcia pkt 3 i 5 wyroku i orzeczenie o kosztach zgodnie z art. 7 ustawy o opłatach w sprawach karnych.

W odpowiedzi na apelację oskarżyciel publiczny wniósł o nieuwzględnienie podniesionych w apelacji zarzutów i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego zasługiwała na częściowe uwzględnienie. Z uwagi na fakt, że wniosek złożył pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej Sąd odwoławczy ograniczył, po myśli art. 457§2 kpk, uzasadnienie do rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody, zgodnie ze zgłoszonym żądaniem.

Słusznie dostrzegła obrońca oskarżonego, iż sąd I instancji, uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, nie dokonał zmiany opisu czynu przypisanego w sposób zgodny z poczynionymi ustaleniami faktycznymi, pomimo tego, że po przeprowadzeniu w tym zakresie postępowania dowodowego i poprawnej analizie wyjaśnień oskarżonego, doszedł do wniosku, że zgromadzone dowody pozwalają na przypisanie T. G. popełnienia przestępstwa z art. 291§1 kk. Z treści pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia jednoznacznie wynika, że sąd I instancji w istocie skazał go za nabycie na giełdzie w B., przedmiotowego motocykla. Sąd orzekający takie właśnie ustalenia poczynił w części faktograficznej uzasadnienia i nie były one w istocie przez żadną ze stron kwestionowane.

Podkreślić należy, że art. 291 kk ujmuje czynność sprawczą w sposób wielopostaciowy. Może ona, zatem przybrać alternatywnie wymienione postacie: nabycie rzeczy stanowiącej przedmiot paserstwa, pomocy do jej zbycia, przyjęcia rzeczy, wreszcie – pomocy do jej ukrycia. Pierwsza z wymienionych postaci czynności sprawczej, jaką jest „nabycie” rzeczy oznacza uzyskanie przez pasera władztwa nad rzeczą za zgodą osoby dotychczas nią władającej, która rzecz zbywa. Istotą „nabycia” jest uzyskanie przez pasera całkowitego władztwa nad rzeczą, które umożliwia mu postępowanie z nią, tak jakby się stał jej właścicielem.

W niniejszej sprawie z taką sytuacją – nabyciem przez oskarżonego T. G. motocykla - Sąd miał do czynienia, wobec powyższego niezbędna była zmiana opisu czynu w tym zakresie poprzez ustalenie, że oskarżony nabył przedmiotowy motocykl w okolicznościach przez siebie opisanych i co należy po raz kolejny podkreślić, przez strony niekwestionowanych.

Sąd I instancji ustalił więc, że oskarżony właśnie na giełdzie w B. nabył motocykl, a dopiero później przewiózł go do A., gdzie przechowywał go na terenie posesji należącej do rodziców.

Jeśli zaś chodzi o wartość motocykla, konieczna okazała się także zmiana opisu czynu w tym zakresie, bowiem w chwili kiedy oskarżony nabył przedmiotowy motocykl na giełdzie, jego wartość oscylowała w granicach około 6.000 zł, zatem Sąd odwoławczy przyjął, że wartość motocykla w chwili zakupu wynosiła właśnie około 6.000 zł. Koresponduje ona z wyceną przedłożoną przez oskarżonego, jak i treścią zeznań złożonych przez pokrzywdzoną. Podała ona, że wartość motocykla w chwili kradzieży kształtowała się w granicach 10.000 zł; pojazd został jej zwrócony w stanie w jakim nabył go oskarżony; z pisma pełnomocnika oskarżycieli posiłkowej wynika, że poniosła ona koszt naprawy w wysokości 3.770 zł (k. 118). Mając więc na uwadze poczynione i niekwestionowane ustalenia Sąd odwoławczy uznał, że wartość motocykla oscylowała w granicach 6.000 zł. Niemniej jednak zważywszy na fakt, że oskarżony nabył go (na części) w stanie, w jakim został on zwrócony pokrzywdzonej, brak było podstaw by obciążać go kosztami naprawy – przywrócenia do użytkowania- poniesionymi przez oskarżycielkę.

Przenosząc więc te ustalenia na rozstrzygnięcie kwestii obowiązku naprawienia szkody należało uchylić postanowienie zawarte w pkt 3. Wyroku, jako niekorespondujące z okolicznościami stanu faktycznego.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też, jako słuszny, został on utrzymany w mocy w pozostałym zakresie.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 636§1 kpk oraz art. 3 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983, nr 49, poz. 223 ze zm.), Sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe powstałe w postępowaniu odwoławczym, w tym kwotę 150 zł tytułem opłaty za drugą instancję.

O zwrocie kosztów zastępstwa procesowego oskarżycielki posiłkowej od oskarżonego orzeczono w oparciu o przepisy art. 627 kpk w zw. z art. 635 kpk oraz §11 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).